

Hvil, men ved 17de Bataillons 4de Kompagni gik det til paa den Maade, at vi stillede til Parade, Læsning og Eksercits det meste af Formiddagen. Kaptajn Rockstroh holdt saa meget af os, at han ikke kunde undvære Synet af os en hel Formiddag; vi andre holdt ikke nær saa meget af ham — tværtimod ønskede vi, at vi var komne til et af Bataillonens 3 andre Kompagnier, hvor Forholdet mellem Kaptajn og Mandskab ikke var mere kærligt, end at de kunde vente med at nyde Gensynets Glæder til op mod Aften, da Bataillonens skulde samles. Den Dag kom Flæskevognen ikke til 4de Kompagni. Vi maatte derfor varme den Konserves, der var udleveret, men fik derimod intet Brød udleveret. Vi var ude hele Natten og var med i Slaget ved Uggerløse, hvor vi danske om Aftenen stod os saa drabeligt, medens vi den næste Morgen fik læsterlige Klø.

Jeg ved ikke, om det maaske kom af, at om Aftenen havde vi faaet noget at spise, men om Morgenen og hele den følgende Formiddag havde vi ikke det, vi kunde tygge i! Der kom nemlig hverken Flæskevogn eller Brødvogn op før den 2. Oktober om Eftermiddagen.

Midt under Krigens frygtelige Gang kunde det jo ikke gaa an at lade Vognene køre frem. Sæt Fjenden havde taget dem! Han kunde jo forudsættes at være saa sulten, at han spiste Maden! Saa maatte Jenserne hellere øve sig i at sulte. Det har under hele Kantonnementet forekommet mig, at 4de Regiment ved denne Behandling af Soldaterne havde gjort sig fortjent til den skarpeste Fordømmelse; men jeg hører nu bagefter, at det har været værre endnu ved et enkelt jydsk Regiment. Her skal det en enkelt Gang være sket, at Forplejningsvognene ikke have været fremme i 2 Døgn; Soldaterne have da ikke faaet andet at spise end en Daase Konserves og saa i øvrigt, hvad de kunde tigge sig til eller købe. Er der delte Meninger om, at dette er uforsvarligt? Eller om, at Militærautoriteterne maa være blottede for Anstændighedsfølelse, naar de desuagtet have tilbageholdt 65 Øre daglig pr. Mand for Forplejning, ogsaa i de 2 Døgn, da der ingen Forplejning ydedes?

For øvrigt have disse krigsmæssige Øvelser, særlig med Hensyn til Forplejningen, været byggede paa de mest uanstændige Principper. Alle have betalt for Forplejningen, og alle bør naturligvis ogsaa under saadanne Forhold stilles lige, men desuagtet har man set det Særsyn, at Officererne have haft Tilladelse til at medføre det lækreste kolde Bord paa en af Forplejningsvognene. Det er gaaet saa vidt under Øvelserne, at man en Dag, da man ventede Besøg af Prinsesse Marie, sendte en Officer til København, udelukkende for at han paa Hotel „Bristol“ kunde bestille et endnu mere lækkert Frokostbord end sædvanligt. Officererne var heller ikke blanke, naar Vognen ikke naaede op. De havde deres Oppassere, og naar vi var i Nærheden af en By, var det Oppasserens første og uafviselige Pligt at sørge for gode Mad- og Drikkevarer.

Saadan formede de krigsmæssige Øvelser sig. Det var for Mandskabet Øvelser i at sulte og tørste. En Dag (vi havde været ude hele den foregaaende Nat) var der ingen, der havde Vand paa Feltflaskerne fra Morgenstunden af. Ved Middagshvilets Begyndelse fik vi dem fyldte, men det siger sig selv, at naar Vandet var en saa vigtig Bestanddel af den Kost, vi fik udleveret, saa drak vi nemt, hvad der kunde være i Flasken, til et Maaltid. Vi marcherede saa efter Hvil i kogende Hede knap et Par Mil og gjorde Holdt en Fjerdingvej fra den By, hvor vi skulde indkvarteres den følgende Nat. I Nærheden af det Sted, hvor vi gjorde Holdt, laa 3 à 4 Huse, og et Par af os bad paa Kompagniets Vegne om Tilladelse til at gaa over og faa Flaskerne fyldte. Vor elskelige Kaptajn sagde Nej! For han var ikke tørstig! Han havde lige delt en Bajer med sine 2 Premierløjtnanter, gjort et vældigt Indhug paa den Feltflaske, hans Oppasser havde faaet Ordre til at gøre mobil, samt forfrisket sig med et Stykke Chokolade. Og i Satans Navn, hvorfor skulde Mandskabet saa have Vand?

De kunde vel vente, til de en Times Tid senere kom i Kvarter! Et Par Stykker, der stjal sig til at drikke i en nærliggende Mergelgrav, fik den sædvanlige Hilsen.

Som sagt: De krigsmæssige Øvelser have for Mandskabet og Underofficererne ofte formet sig som Øvelser i at sulte og tørste, medens Officererne have haft det forholdsvis behageligt. Blandt de indkaldte var der kun een Mening om disse krigsmæssige Øvelser: De kunne maaske nok dyrkes i Fredstid, men skulde der nogen Sinde for Alvor blive Brug for den danske Hær, saa gaar den ikke! Saa finde Soldaterne sig ikke i, at ubehøvede Officerer svælge i lækker Mad, medens alle andre maa sulte.